

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ ЗАКОРДОННОЇ ДОПОМОГИ

ПРЕЗИДЕНТ ПОГОДЖУЄТЬСЯ ЗМЕНШИТИ ДОПОМОГУ ЗАКОРДОННИМ КРАЙНАМ ПІСЛЯ ЗВІТУ КОМІСІЇ ГЕНЕРАЛА Л. КЛЕЯ

Вашингтон. — Сенатор-демократ із Міннесоти Гюберт Гомфрі заявив після вітківської конференції в Білому Домі, що і сам президент Кеннеді муситиме погодитися з пропозицією окремої Комісії, очолюваної емеритованим генералом Л. Клем та зменшити витрати на допомогу закордонним країнам, яку в бюджеті на фінансовий рік 1964-й запропонував був в сумі — \$4.9 мільйона. На думку сенатора Гомфрі теж і Конгрес не зменшить видатків на допомогу нижче цюгоричної суми, яка становить — \$3.9 мільйона. В цій справі висловився і директор той агенції, що займається справою закордонної допомоги Дейвід Е. Белл, який підтримує генерала Клея, що треба зменшити суму на закордонну допомогу, і що ті країни, які користуються американською допомогою, повинні більше робити в тому напрямку, щоб допомогати самим собі. Белл назвав звіт Комісії генерала Клея „здоровим і відповідним“. Провідник демократів в Сенаті, сен. Майк Менсфілд із Монтани, заявив, що звіт ген. Клея обговорювали на конференції у Президента. На думку директора Агенції Міжнародного Розвитку, яка займається допомогою закордонним державам Дейвід Белла, ЗДА закінчатиме допомагати таким державам, як Греція, Ізраїль, Національний Китай за три або чотири роки, а після того прийняти допомогу Лібії, Арабії та Венесуелі. Ще не можна знати, на яку суму зменшить Конгрес закордонну допомогу. Вперше назвала суму \$200 000 000, але тепер чути вже голоси про суму \$500 000 000. Та ці числа походять із урядових кол. Опозиція і консервативні південні демократи планують зменшити витрати на закордонну допомогу принаймні на один мільйон. Сама Комісія Клея заявила, що коли б були керувалися її засадами, то цюгорична закордонна допомога мала б коштувати ЗДА не \$3.9 мільйона, тільки \$3.4 мільйона. Це значить, що противники закордонної допомоги в Конгресі дістануть допомогу у звіті Комісії генерала Клея.

Комунікаційний сателіт „Рілей“ передає привіт з Вашингтону до Бразилії

Вашингтон. — Випущений в грудні 1962-го р. комунікаційний сателіт „Рілей“ діє і 25-го березня за допомогою цього сателіта передає привіт головному прокуратору з Вашингтону американсько-бразилійським астронавтом Волтером Шіпрі, який перебуває на Міжнародній Аеронавтичній і Космічній Виставці в Сан-Паулу в Бразилії. Голос Америки передає той привіт до комунікаційного сателіта „Рілей“, а той передає його до Бразилії. Астронавт Шіпрі перебуває на Виставці, де є виставлена і кабіна „Сігма 7“, на якій астронавт Шіпрі облетів 6 разів довкола Землі минулого року. Комунікаційний сателіт „Рілей“ передає також телевізійні передачі з Парижу до ЗДА. Він передає 26-го березня увечері інтерв'ю з амбасадором Адлем Е. Стівенсоном, який тепер перебуває в Парижі, та сцени зі страйки вуглекопів у Франції і весняні образки з Парижу.

В Конгресі працюють понад 7.000 осіб, які заробляють \$50 мільйонів річно

Вашингтон. — Конгресмени демократ Карл Вінсон, який займає це становище майже 50 років, стверджує, що тепер в Конгресі працюють понад 7 000 різних співробітників, які річно коштують державну скарбницю понад \$50 мільйонів, і одночасно пригадує, що коли він в 1914-му році прибув вперше до Конгресу, то згідно із законом мав мати тільки одного секретаря, який діставав місячно \$125. Конгресмен Вінсон є найстарішим конгресменом і він стверджує, що тепер Конгрес має багато більше праці, як давніше.

В першій чверті цього року мають випродувати 1,931,000 авт

Дітройт. — Кілька днів перед кінцем березня можна передбачати, що в першій чверті цього року випродують майже повні те число авт, які запланували були минулого року. В плані було випродувати в цій чверті до березня — 1 932 000 авт, а тепер вже видно, що автова

100 громадян Балтімору одержали почесні грамоти за пожертви на пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні

Балтімор, Мд. — Минулої неділі, 24-го березня, роздають 100 грамот подяки жертвам у пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні, які зложили по 25 доларів і більше. Роздача грамот відбулася в часі Шевченківської Академії, що її влаштовував місцевий Відділ УККА. Про значення Шевченка для України доповідав проф. Петро Одарченко. Виступили хор: Дітчий Католицький Парохіальний Школа св. Михайла (пісні: „Слава, слава Кобзареві“ та „Легів орен“). Жіночий (Шевченко - Давидовський: „Світе тихий“, за солов'яком партією Олени Лучини), та мішаний (Шевченко - Вербицький: Заповіт, соліст Степан Поліщук; Шевченко-Лисенко: „Ой, діброво, темний гаю“), якими проводив дир. Іван Сенюта. Місцевий пла-

Д-р Б. Шебунчак переобраний на голову Метрополітального Відділу УЛТ в Нью Йорку

Нью Йорк. — 23-го березня тут в залі Українського Інституту Америки відбулися Звичайні Загальні Збори Відділу Метрополі Нью Йорк Українського Лікарського Товариства Північної Америки, в результаті яких д-р Б. Шебунчак був переобраний на голову Відділу. Збори відкрив д-р Б. Шебунчак і попросив до слова голову УЛТПА д-ра Р. Соцінського, який в своїй промові захоплював всіх членів до праці в цьому ювілейному році Відділу (10-ліття з дня заснування). Президію Зборів очолював д-р Б. Макарушка, а секретарював д-р О. Орішківський. Після звітів уступачої Управи (д-р Шебунчак — голова, д-р Р. Кисілевський — секретар, д-р Т. Шегедін — скарбник) і широкі дискусії над працею в попередньому році, Збори ухвалили Управу абсолютною одностайністю, а вибрали нову Управу, до якої увійшли д-р Б. Шебунчак — голова, д-р

МИТРОПОЛИТ СЛІПІЙ ПОРІВНЯВ СХІД З ГЛУХО-НИМИМ, ЩО ПОТРЕБУЄ ОЗДОРОВЛЕННЯ

ЗВІЛЬНЕНИЙ З ДОВГОЛІТНОЇ КАТОРИ ПЕРВОІЄРАХ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВПЕРШЕ ВИСТУПИВ ПУБЛІЧНО З ПРОПОВІДЬЮ ДО ГРЕЦЬКИХ СЕМІНАРИСТІВ

Рим. — Католицька Пресо-ва Служба інформувала, що звільнений минулого місяця з довголітньої совєтської каторги, первоієрах Української Католицької Церкви, галицький митрополит Кир По-сиф Сліпий, виступив мину-лої неділі, 24-го березня вперше після звільнення з публічною проповіддю, порівнявши Схід з біблійним глухо-німим, який потребує оздоровлення. Митрополит проповідував у грецькій мові до архієрейської Служби Божої, яку він відправив для них в церкві св. Атанасія. Тиждень раніше Митрополит, який живе тепер у кардинальському апарта-менті у Ватикані, взяв участь у беатифікації першої амери-

Совєтський маршал Малиновський відвідує збройні сили Індонезії

Якарта. — Совєтський військовий міністр маршал Родіон Малиновський прилетів в минулий понеділок до Індонезії на 10-тиденні відвідини, офіційно ревізуючи Індонезійського шefa збройних сил генерала Абдула Гарріса На-судіона, який прибув до Москви в 1961 році. Назустріч Малиновському вийшли індонезійський прем'єр Дюан-та Картавідья, названий ге-нерал Насудіон і багато ін-ших індонезійських провідних державних та військових фі-гур. Совєтського маршала вітали теж юнаки й дівчата в народних одягах з квітами. Малиновського приймав оби-

Наукова конференція Товариства Українських Інженерів у Філадельфії

Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філадельфії, улаштує в суботу, 30-го березня о годині 1:00 по полудні наукову кон-ференцію в залі Українського Горюжанського Клубу, при вулицях Ровен і Кляри-на у Філадельфії. В програмі конференції шість доповідей: проф. д-р Богдан Гнатюк (Філадельфія) голова конференції — „Дослідження і проблеми зв'язані з конструкцією міжпланетних ракет“; інж. Юрій Галуцький (Стратфорд, Н. Дж.) — „Автоматична корекція помилок в критичних комунікаційних системах“; д-р Лєг Кушнір (Філадельфія) — „Реконструкція клітинної мем-брани“; д-р Роман Максимович (Філадельфія) — „Три-юм у біологічних дослідках“;

д-р Василь Саліяк (Філадельфія) — „Абсорбція радіоактивних опадів через здорову і пошкоджену шкіру“; д-р Михайло Яримович (Вашингтон) — „Пляма лету людини на Місяці“.

Це є друга наукова конфе-ренція, яку влаштовує То-варство Українських Інженерів у Філадельфії. Першоподібна конференція відбулася минулого року і викликала похвалу і задоволення в слухачів Товариства сподівалось, що цюгорична конференція уві-будеться із ще більшим ус-пехом.

● Японські парламентарі несли підписи собі плати окремим законом з 375 дол. м'сячно до 500 дол., поруч із дещо повисшими коштами на дещо презентації і канцелярії. Японська публічна опінія була ворожа тому закону.

● У Франції закінчено в минулу суботу 4-місячний кризу уряду, яка виникла після того, як в останніх виборах з 18 листопада мин. р. Народна (консервативна) партія дістала на 5 мандатів більше від соціалістів (81-78) і зажадала, щоб у новій міжпартійній коаліції вона дістала також портфель міністерства закордонних справ, що його мали соціалісти. Компроміс оголошено такий, що соціалістам залишено міністерство закордонних справ, а „на-родники“ дістали це новостворене міністерство закордонної торгівлі. Головою нового уряду залишився той сам канцлер, „народник“ Алоїс Гюббах.

● Південно-корейський диктаторський уряд генерала Чунг І Парка похвалюється на те, що колишній командант 8-ї американської армії в Кореї,

ЗДА І СССР ПЕРЕВЕЛИ ПЕРШУ НОВУ РОЗМОВУ ПРО БЕРЛІН

Вашингтон. — У вівторок 26 березня ц. р. відбулась у Державному Департаменті перша з нової серії розмов про Берлін, при чому амери-канську сторону репрезентували державний секретар Дін Ракс, радник Державного Департаменту для совєтських справ Лювельлін Томпсон і керівник відділу для справ Берліну, Мартін Гілленбранд, а совєтську сторону — совєтський амбасадор Анастолій Добри́н і радник амбасаді Георгій Корнісін. Розмова тривала одну годину і хоч, за офіційним комунікатом, вона була „приязна і ділова“, — не дала ніяких конкретних позитивних вислідів. В останніх роках розмови про Берлін велись у Москві, Вашингтоні, в Нью Йорку і в Женеві і не довели ні до чого. В січ-ні ц. р. більшовики висловили бажання відновити ті роз-мови. Речник Державного Департаменту ствердив, що цілі теперішніх розмов, з'ясу-вання, чи Совєти змінили своє дотеперішнє становище в справі Берліну настільки, щоб могли розпочати перего-вори про Берлін. Таким чином теперішні розмови це не є формальніми переговорами. На тій вітківській зустрі-чі обидві сторони повторили своє давнє засадничє станови-ще. СССР хоче, щоб три за-хідні великодержави забрали свої військові гарізони та щоб Західний Берлін став „вільним містом“ з окремим статусом. В останніх тижнях Хрущов почав говорити про заступлення „прапору НА-ТО“ в Західному Берліні „прапором Об'єднаних На-цій“, але не сказав нічого більше, як він це уявляє со-бі. ЗДА, Британія і Франція поділяють принципове ста-новище Західної Німеччини, що проблема Західного Берліну остаточно може бути конструктивно розв'язана че-рез вільні, міжнародно кон-трольовані вибори, переведені в цілі Німеччини. Західні держави вважають за річ не-дискусійну зберігання війсь-кових гарізонів в Захід-ному Берліні, вільний дос-туп до нього з Заходу та свободу в тому місті, згідно з волею його мешканців. Як-що Совєти дійсно не мають наміру поступитися з своїх несприйнятливих для Заходу, позицій, то загадкою зали-шається, чому вони захотіли відновити розмови, які не мають найменших шансів успі-ху. Добрин заявив журналі-стам після закінчення тієї зу-стрічі в Державному Депар-таменті, що найближча така зустріч відбувається „досить скоро“ дармащо не визначено ще докладної дати.

Генеральний секретар ООН поїде на Мадяричину після тамошньої амнестії

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію. Мадярьські комуністи запросили У Танта відвідати Мадяричину більше, як рік тому, і він у принципі прий-няв це запрошення ще в груд-ні 1961 р., але постійно ті від-відини відкладав і не поїхав на Мадяричину навіть тоді, коли їздив в минулому літі до СССР. Цю поведінку У Танта пояснюють тим, що Генераль-на Асамблея ООН, натрапував-ши совєтське здавлення ма-дярьського повстання, домага-лася проголошення загальної політичної амнестії, виведен-ня з Мадяричини совєтських військ та переведення на Ма-

даляричину вільних виборів під міжнародною контролею. З Націй У Тант поїде на Ма-дяричину, мабуть, в квітні цього року після того, як там проголосить заповіджену ам-нестію.

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

За розумну критику

Критика — шалений розгляд, обміркування і оцінка будь-якого твору і зв'язане з цим право не погоджуватись — одна з найбільш привілей і обов'язків вільного суспільства. У демократичних країнах критика не має практично жадних обмежень, і закони охороняють вільну людину, як приватну особу, від зловислов'я знеславлення людини. В таких обставинах, де свобода слова і думки, свобода її вислову не має жадних обмежень, критика є ретельно веденою відповідальністю, бо вона легко може обернутися в критикоманію, в критику задля критики без творчих тенденцій і наслідків. Доврою ілюстрацією для різного роду критики можуть послужити проєкти пам'ятника Тарасові Шевченку два роки тому у Вінніпегу і тепер у Вашингтоні.

Пригадуємо собі, як то було з пам'ятником Шевченку у Вінніпегу. Після оповіщення проєкту проєкту, преса була засипана статтями більше і менше похвальними, які в тому проєкті добували всі можливі хити: Шевченко, мовляв, виглядає, як жабка на пензку, він сумний, безнадійний своїм виглядом, він сидить, а не стоїть, він (проєкт) — плягати і т. д. Все це писали люди, які самого проєкту в оригіналі не бачили і базували тільки на газетних репродукціях. Дісталося тоді на горіх і жорі, яке вибрало проєкт — членів його названо дилетантами, що неправильно поділювали собі різні титули. Статтю одного критика, який назвав автора проєкту і членів комітету «санітасами» і «голо-тою», передрукувала союська преса в Україні. Тим часом мистець працівники, розвивав свій проєкт, пам'ятник поставлено — і радом всі критики наче води в рот набрали! Єдиний результат був той, що здезорізаторний загаль не склав запального мільйонного Шевченківського Фонду, хоч усі давали збірку була.

Критика всієї тієї метушні була в тому, що добрі люди прийняли проєкт за готовий пам'ятник. Тим часом зрозуміло, що мистець у невеличкій фігурі проєкту не може відповісти всьому — його проєкт має давати тільки загальне враження цілості. Найважливіше річ — дати мистець чітку і зрозумілу оцінку своїм творам. Тому мистець чітко ввесь час не реагували на випадки, знаючи, що дані мистець поставили уже не один пам'ятник і знає, що і як треба зробити.

З тим, як ближче час здвиження пам'ятника Шевченку у Вашингтоні, закрутилися добрі люди і в нас. Це могло б бути ретельно позитивним, що доказувала б зацікавленість загальною справою, коли б при цьому додержувалося міри. А то до проєкту, що є нічим більше, як певною ідеєю — хоч і затвердженою авторитетним журі — відносяться різні претензії або й категоричні відмови. Одні раді б кінце добили Шевченківського пуса — хоч у час, коли він створив свій «Кавказ», він іх не мав — інші дали б йому в руки бандуру, ще інші виставили, чи фігура Шевченка подібна до Лопіна чи Байрона... Дехто хотів би збудувати під пам'ятником музей і бомбоховини, хоч на такий проєкт дозволу немає. І все це — на основі газетної репродукції з проєкту, де Шевченко має голову не більшу, як горіх. Тим часом, як і два роки тому у Вінніпегу, мистець треба дати спокій і змогу опрацювати свій проєкт. А що він не зробить з твору, доказують його твори в музеях і галереях, виконані для різних установ, у тому числі й державних. Завдання Комітету буде доповнювати, щоб мистець виконав усе так, як треба — для цього той Комітет і був вибраний громадянством і дістав повноваження рішення. Проєкт, який отримав шляхом конкурсу, замінити іншим вже не можна. Переносити відкриття пам'ятника на пізніше також не можна, бо коли до означеного часу він не буде здвижений, подорожувана Конгресом площа пропаде — такий закон.

100-ліття з дня смерті Шевченка було

відзначено пам'ятником у Канаді і Тарас Шевченко там зображений у старшому віці. Тепер, у 150-ту річницю з дня народження поета, його зображено у молодшому віці — у розквіті життєвих і творчих сил. Спізнавши, безпосередні критики цього проєкту добулися такого самого результату, що й у Вінніпегу, тобто пам'ятник буде поставлений, але жертвою критики можуть виступити шляхетні плани поширити пам'ятник Шевченку у Вашингтоні також на видання його творів, влаштування бібліотеки — музею і створення фундації його імені, бо здезорізаторне такою критикою громадянство може не скласти потрібних на це фондів.

Весна у Вашингтоні

З весною у природі настає також «політична весна», яку характеризують деякі зміни, достосовувати до ситуації в Конгресі, на внутрішньому господарському відтинку і за кордоном. Сесія Конгресу вже ніби в повному розголі, але не видно там тенденцій до швидкого пологонження будь-якого з тих законопроектів, що їх Президент вважає за першорядні. Зокрема це стосується голосної справи зменшення приватного податку. «Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт» з 1-го квітня ц. р. висловлює здогаду, що по справу взагалі відкладуть до 1964-го року.

Коли мова про грошові справи, то вони тісно пов'язані з двома закордонними відтинками. Минулотижнева конференція президента Кеннеді з шістьма президентами країн Середньої Америки зобов'язала ЗДА підтримати господарський блок, що його хочуть створити ті шість середньоамериканських країн. З'єднанням Державам це обійдеться додатково, і тільки на початок, щонайменше в 200 мільйонів доларів нової допомоги. Призначення Бразилії близько 400-мільйонної позики не обіцяють Урядом кампанію за схвалення дальших \$3 900 000-000 на допомогу закордонної. Гостра критика на адресу тієї програми допомоги, яку висловив спеціальний комітет, покликаний Президентом під головуванням генерала Луїсуа Клея, це неприємна несподіванка для Уряду. Другий закордонно-політичний відтінок — це щораз більші клопоти з Європейською Економічною Спільнотою. Хоч середній тісний західноєвропейський організації існують розбіжності щодо таких справ, як прийняття Британії до Спільноти, всі її члени, мабуть, сприяють обмеженню американського імпорту до Європи, головним рішучим продуктів.

Щодо взаємних діл Білім Домом і Конгресом, то з цією весною дві справи несподівано внесли у ці взаємні дисонанси: критика ніби «диктаторського» урядування секретаря оборони МекНамара і справа так званих «контрольованих новин». Хоч сам МекНамара рішуче боронив правильність і доцільність 6-бillionного замовлення в Джеймал Дайнекс на будову 1700 літаків, проте ця справа й далі є предметом палкої полеміки в Конгресі і в пресі. Справа «контрольованих новин» стосується пресою політики Уряду, але вона посередньо затронула також Роберта Мек Намара, бо загострив її своїми виступами його асистент для публічних зв'язків, Артур Сильвестер, який проголосив принцип: Уряд «має право говорити неправду, щоб рятувати ситуацію, коли загрозить атомовою війною». Виходячи з цього засновку, Сильвестер твердить, що Уряд може, у виняткових обставинах, давати пресі «контрольовані новини». Такий принциповий підхід спричинив палку полеміку, що це й діє не вихула.

На закордонному відтинку — без особливих новин. Один американський коментатор твердить, що Президент прийняв тактику «великої терпеливості», однак оскільки проти ворога Фідела Кастра, як і союзника Шарля де Голля, однак оскільки в переговорах із Совєтами про припинення ядерних детонацій, як і в переговорах із союзниками про атомову зброю для НАТО. А терпеливість проявляється у — вичікуванні й мовчанні. Так і є на весну 1963-го року.

А. Завлітний

ДРУГА СТОРОНА МЕДАЛІ

(2)

На другий заміт французів відповідають, що ЗДА, погоджуючись на атомову зброю для Англії, повинні призначити таке саме право Франції, як і їх союзники. Поставу ЗДА є образливою для Франції, а заява секретаря оборони, що німецька атомовою зброєю може бути загрозою для вільного світу, є грубим нехотом супроти цієї держави. СССР боїться європейського об'єднання, бо об'єднана Європа має всі дані стати великою політичною й мілітарною лютотою, якщо досядуть ала-прису атомовою зброєю. Тоді вона перекреслить усі московські наміри виступати в європейській справі згідно із засадою діли і пануй. В Кремлі знають, що кожне політичне порозуміння в Західній Європі наближає неминучу ревізію догавного списку російських загроз у Середній Європі, таких, як Кенігсберг, Східна Прусія та Східна Німеччина. Чому об'єднана Європа із своєю атомовою зброєю має бути загрозою для ЗДА — трудно французам збагнути.

Поряди американських урядових чинників, щоб західно-європейські держави не свої зусилля звернули на розвиток конвенціональної зброї відчужили європейці, як дуже неприємну деградацію їх армії гарматного м'яса, як намір зробити їх предстором американської атомової стратегії, без будь-якого голосу і цієї важливої справи. Твердження, що атомовою зброєю — дуже коштовна, не є для них аргументом, коли зважити, що воля і незалежність взагалі не мають ціни. Не можна також говорити про Францію, як про державу, яка щойно тепер захотіла мати свою атомову зброю: французі працюють в цій ділянці вже більше, як 10 років, мають свою атомову бомбу і вкінчують водневу бомбу. Домагання секретаря оборони щоб Франція зреклася своєї палії у цій ділянці, рівно значить із змарнуванням колосальної суми грошей, великого досвіду і праці, що Французька нація вклала в цю справу.

Європейці твердять, що не може бути труднощів у координації дій між американським та французьким чи європейським диспозиційним центрами, як ЗДА погодяться з думкою, що Франція є самостійним контрагентом на ділі, а не на словах, бо в атомовій домі незалежності є тільки ті держави, які мають свою власну атомову зброю. Пова офіційними чинниками в ЗДА і частинною дуже гоміною ліво-ліберальної преси, здається, більшість американського громадянства по стороні європейців, хоча воно не погоджується з усіма поглядами де Голля.

Погляди Республіканської партії чітко з'ясував 9-го лютого цього року на пресовій конференції Н. Рокефеллер, губернатор штату Нью Йорк, заявивши, що всі американці, яким лежить на серці доля вільного світу, глибоко зворушені непорозуміннями серед членів атлантійської сім'ї. Протягом двох місяців ЗДА залучалися в гарячі суперечки з Великою Британією у зв'язку із «кай-

болтами», з Канадою в справі атомової оборони, а з Францією щодо організації Європи та оборони атлантійського простору.

Минулого року — заявив Рокефеллер — ми були свідками такого самого видовища з канцлером Аденауером у зв'язку з Берліном. Безперечно, це є в інтересі ЗДА, щоб Західна Європа була сильною, щоб вона сама рishала про свою оборону, а з нами співпрацювала в досягненні узгоджених цілей. Згадаємо, що це непорозуміння треба приписати невідомості теперішнього уряду. Офіційна і пів-офіційна критика де Голля, що він, мовляв, репрезентує віджилі ідеї, що він захоплюється наполеонівською візією і рішучий піти на окремі переговори з Москвою, негідна законорідної політики такої великої держави, як наша. Особливо цей останній закид є безпідставний, вислований з палля. Треба пригадати — подожував губернатор — що йде тут про людину, яка не подалася перед Гітлером, яка привернула повагу Франції в світі, яка усунула комуністичну загрозу в своїй країні і яка показала себе нашим найбільш надійним приятелем під час кубинської кризи.

Таких самих поглядів як Рокефеллер, є вищі старшини Американської Армії, поважна кількість демократичних представників у Конгресі, представники преси, наука та господарського життя, хоча деякі з них висловлюють стриманіше.

На поставу уряду ЗДА впливає також нова стратегічна теорія, речником якої є секретар оборони МекНамара і цивільні урядовці Пентагону та Державного Департаменту. Вона це не викінчена і не оформлена, але вона вже є в дії. Згідно з цією теорією ЗДА повинні мати свою атомову зброю, яка б витримала перший ворожий напад і була в стані завдати ворогові нищівний удар. Тому треба зосередити всю увагу на невеличкій кількості родів атомової зброї найвищої якості. Ворог не матиме жадної користі, зробивши перший напад; він взагалі не звяжеться на атомову війну: ЗДА і СССР увійдуть в стадію рівноваги, як кажуть одні, або в стадію безвихіддя, як кажуть інші. Атомовою війною стане неможливою, і мусять початися ступеневе зброєння, внаслідок якого прийде мир у цілому світі.

Проти цієї теорії гостро виступають американські військові, поважна кількість Конгресу з обох партій та визначні знавці атомової справи. Вони твердять, що нова теорія ні до чого не придатна і може привести ЗДА до катастрофи та втрати їх незалежності. При цьому вони висувають такі заміти: надзвичайно трудно визначити, яка кількість атомової зброї витримає ворожий напад. Тож, коли калькуляція виявиться помилковою, зліде навізеться уся запланована відплата.

Ця теорія чисто матеріалістична і бере до уваги лише кількість атомової зброї, а залишає набоці політичні та (Закінчення на стор. 3-ій)

М. Струтинська

ЛЮДИНА З ДОБРОЮ УСМІШКОЮ

(Пам'яті Михайла Ореста)

Чим довше ми на еміграції, тим з більшою тугою читаємо в газеті коротку чи довшу згадку про те, що не стало когось, кого ми знали. Така згадка на першій сторінці чи списку каже іноді ще й про те, що оце відійшов хтось, чия праця, чия творчість записані на скрижалях національного буття. Така згадка проголосяла у країському суспільстві на ісподі, що помер поет Михайло Орест-Зеров. Його творчість будуть присвячені статті, студії, праці — тепер чи пізніше. Але мені хотілося б сказати тут про нього самого, як про людину.

Михайло Костюковича я пізнала пізніше від інших письменників і поетів, що прибули із Сходу до Львова, він бо з'явився там аж узимі 1944-го року. Він прийшов до редакції «Наших Днів», привезши туди С. Гордіньського, від якого ми вже раіше дістали його вірші для друку. Тихий і скромний, середнього росту, радше повний, ніж худий, з ясними очима і доброю усмішкою, він зразу ж викликав почуття симпатії. Але наше знайомство не мало зостатися поверховним: ще тошні самого вечора зайшов до мене додому С. Гордіньський з проханням відпустити кіннату Орестові, що тим часом спинився у нього, де й до того не було вже місяця.

Я жила тоді в помешканні при вулиці Грунальській, звідки НКВД забрало в березні 1940-го року мого чоловіка і куди, по смерті його батька, переїхала до мене моя мати. З трьох великих кімнат ми могли отопити тільки найменшу, здаючи іншу молодій польці, а наша ідалія стояла пустою. На щастя, ми саме отримали були з Українського Видавництва приділов і трохи вугілля, так що я могла погостити на новому пожитку, щоб не дати йому замерзнути на смерть.

Михайло Орест переїхав до нас зразу ж і залишився в нашому помешканні ще довго після того, як ми потягнулися на захід, до Жегестова.

Був він незвичайно милим і неклопотливим співмешканцем. Сидів майже увесь час вдома, пишучи, але час від часу з'являвся на порозі кухні через коридорчик, ставав там і довго розмовляв — під мою неприємність — з мамою, з якою дуже заприятелювався. Мама втручала його у варенні його спартанських обідів. Учверні ми невідомо запрошували його на «вечерю», що складалася з чаю із куклями на базарі кусочками цукру, а при крапці коньяку і масла. Досюгодні бачу його, як він акуратно і чистенько обирає свою картючку, час до часу піднімаючи на нас свій ласий, скажати б, дитячий погляд, і всміхається своєю короткою усмішкою. Він злегка запинався, розмовляючи, але це надавало його мові якоїсь особливо інтимної безпосередності, наче б він кожен раз відкривав вам якусь таємницю.

Він виявляв велике зацікавлення, навіть якусь ніжність до моєї перської, трохи дикої, кички, що все ж залюбки скакала йому на колінах. Шаловала, чи тисненна на нього зверху чи збоку, але до підвищення полковника Трутенка в часі його перебування в таборі не дійшло: він був підвищений в рангу генерал-хорунжого під час перебування у Празі. Про правдивість підвищення я довідалася значно пізніше і тому, коли зустрівся в Празі з покійним ген. Трутеньком у товаристві, в якому до нього звертався як до генерала, припускав, що після виїзду ген. Шаловала до Чехії кривдала була направлена.

Історія підвищення українських старшин у вищі ранги в Празі була така: Після трагічної смерті голови Директорії УНР Симона Петлюри, якого Директорія наділила функцією начальником вождя Армії УНР з титулом «головного отамана», осталося лише два чинних члени Директорії: А. Г. Макаренко і Ф. П. Швець, які перебували в Празі. Вони вважали себе легальними представниками нещасливо утвореної, колективної найвищої

на, і дуже сумували, коли на них старожика потопила П котенят — наслідки мезальюсу, як він висловлювався. В наших розмовах ми не раз запускали у те майбутнє, яке, такі тоді замаране. Пригадую: я прийшла була до його кімнати перевірити, чи там не загато холодно (він завжди вбивав мене, що «у нас прекрасно», дармащо велика кахлева піч ніколи не була б більш ніж тепла), і коли розмова зіпшла на те, «що буде», він витяг з кишенки малесеньке пуделечко і показав мені: живим воно вже ніколи не дістануть його в свої руки.

У кінці березня, серед палючих настроїв у зв'язку із подіями в районі Коростеня, до Львова прибула знайома Ореста з Києва, і він попросив мене дати їй тимчасовий притулок. Це була гарна, високка і повна жінка з дочкою-підлітком. Вони переспали ніч на якихось матрацах. Але другого ж дня Українське Видавництво залямувало своїх робітників, і ми виїхали до Жегестова. Орест і його знайома не мали ще в гаді нікуди вибиратися, і я була рада, що маю на кого залишити своє помешкання. В липні, коли я приїздила до Львова зверстати ще одне, останнє число «Наших Днів», вони жили там — Орест здався мені помодолілим, повним виїмкової ясності. Але до Жегестова незадовго по тому він приїхав сам. Він розказував мені, що його приятель доїхав тільки до Перемишля, а там не зважалося запускатися далі у чужину. Він був теж збентежений, що не довів мені мості шовкової ковдри, якою хотів зробити мені несподіванку — він пригадав аж пізніше, що спакуював ту ковдру в її багаж. Його заспокоїв: може ця ковдра стане їй у пригоді в тих перипетіях, що її чекають.

Разом з нами, робітниками Видавництва, Орест відбив мандрівку по Словаччині, з довгими днями сумнів, чи вдасться виїхати, з постійним на полі, із спанням під вагонами, щоб тільки виїти із завантаженого вагона. Бзові коло Жилині, де нас розмістило по словачських хатах, здавалося нам спочатку рясом. Орест жив там із проф. Храпливим і Ю. Стефаніком. Раз чи двічі я приходила варити за нього обід, коли була його черга займатися господарством, в якому він був цілком безпорадний.

Разом ми пережили насекко партизанів, і потім нас повезли, закупі з утікачами цілої округи, «поїздом у невідоме» — до більшовицьких комісарів. Під час цієї несамоїтної дороги Орест сидів, зарившись у якийсь кутюк, і наші мужики нарікали на нього за його пасивність у сповнюванні обов'язків, що їх вимагало таке колективне доведення подорожування. А мені приходило на гадку малесеньке пуделечко з білим рошомком. Невже ж такі прийдеться...

Я досюгодні не знаю, що було причиною тому, що більшовицькі комісари, поспігавши й пострахивши нас, відпустили всіх хатягост. Можна було вибирати:

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

До статті: „Політика — це не особиста пристрасть”

Д-р Ст. Горак на закінченні своєї статті „Політика — це не особиста пристрасть” („Свобода” з 7-го березня ц. р.) застерігає, що не думав в ній „використовувати нагоди для поборювання одного середовища”. Однак, те, що він зробив, було більше ніж дженглменське, „поборювання”. Це — очорювання перек українським громадянством політичних акцій і осіб, які не по нутру авторів. Все це пов'язане із солідною дозою моралізаторства, мовляв, українськими політичними справами повинні займатися тільки покликані люди. Як і ким „покликані” — не важко догадатися...

Але перейду до справи. Українсько-польсько-чеська зустріч в Шикаго 12-го лютого цього року, організована місцевим Об'єднанням Прихильників Визвольної Бороти України (ОПВУ), та відомлення про неї в польській газеті „Америка Ехо” з 24-го лютого ц. р. дали привід п. Гораківі для статті. Як учасник і співорганізатор зустрічі, хочу ствердити таке:

Названий польський часопис в основному передав правильно перебіг і настрої зустрічі, включно із змістом деяких виступів. Але цей дописуєч подав лише відірвані думки промовців, опускаючи, навіть і без злого волі, цілий контекст. Так само цитування виступів окремих осіб не було досліпним. Користуючись з цього факту, д-р Горак при-

(Закінчення на стор. 3-ій)

табір утікачів в Оремлазі, де вже було чимало наших, або ж поворот до місця, звідки ми приїхали.

Ми з мамою вирішили йти до Оремлазу, до більшого гурта. Ніхто, з Видавництва не настоював загато на тому, щоб ми з ними верталися до Бзовика — всі були зайняті власними справами. Тільки Орест не міг заспокоїтися, що ми їдемо самі, на невідоме. На прощання він довго тиснув мені руку, тепло й щиро прощався з мамою, „А може б ви таки поїхали з нами?” — питався, вже виходячи з вагона.

Чи ми добре вибрали тоді? Через місяць нас, з'їжді обстрілу партизанів, чудом вивезли наші дивізійники. Коли ми переїздили під військовою ескортою ясною, тихою ніччю через Бзовик, я гостро думала про тих, що там були, про Ореста: чи вони ще тут? В Козаровцях, куди ми приїхали за тиждень із покинутих житлових бараків в Жилині, ми довідалися, що всі наші мешканці Бзовика переїздили під обстрілом партизанів із засідки, що когось там убили. Але Орест і інші співробітники Видавництва живими й цілими добулися з вогню.

Не раз у ті тривожні роки нам всім доводилося вибирати дорогу: куди тепер? Можливо ми самі вибирали її, а може нам тільки так здавалося. Але дорога, в яку мене вибрав Михайло, Орест-Зеров, була напевно записана Богом у книзі призначень, і ця думка втішувала мене. Він не спочив у Києві. І буде так, як він писав, звертаючись до свого міста, міста вічної української тути, коли бачив його у майбутній оточі:

Пронизана світлами білими Паста твоєї далечини. Присниться мені, спочилому. По втомі земній. Аминь.

ративного відділу штабу 3-ої дивізії.

А у мене постало питання: чи немає тут спроби звалити вину з „хворої голови та на здорову”?

В дивній мусії бути ще й начальник штабу, начальник розвідки і зв'язку. Де вони були і що робили, щоб не сталося цієї сумної події? Напередодні трагедії під Животовою у Тетісів відпочивав денікський кінний полк. Віг грабував жидів і селян, реєстрував фураж і селянські вози і коні. Цей полк одностало вів розвідку і, певно, докладно знав, що шлях на захід, біля Животова, заступила йому українська частина. На те подік нам полкового ад'ютаанта і начальника розвідки, які, мабуть, добре знали свої обов'язки.

Д-р Михайло Шляхтенко

ПАМ'ЯТІ ГЕН. ВАЛЕНТИНА ТРУТЕНКА

(1)

З великим сумом довідався я з статті в „Свободі”, що вже десять років минуло, як у далекому Чиле помер вичайний український патріот, генерал-хорунжий Валентин Трутенько. Дуже давно я пізнав покійного генерала і часто думав, де перебував він і його сини, яких я також добре знав.

У тієї згадці про генерала В. Трутенька я заважив деякі неточності, але не надавав їм жадного значення. Подумав, що автор статті не про все був поінформований.

А оце в ч. 35 „Свободи” з 23 лютого ц. р., прочитавши згадки генерала Михайла Крата: „Про полковника В. Трутенька й Зимовий Похід”, набув враження, що пан генерал Крат пам'яті покійного Трутенька крипчить, і ниришив подати до відома кіль-

нашими офіцерами, а ми тим часом відпочивали. Він тоді мав орден св. Володимира 4-го ступеня і георгіївську зброю. Чи він вернувся зі школи в свій полк, чи ні, до кінця війни, як командир батальйону фронтової школи, мусів одержати рангу полковника. Начальником тієї школи він бути не міг, бо ним був полковник ген. штабу Глазгер, а командиром другого батальйону був полк. Нікітін; становища помічника начальника школи не було взагалі. Найстаршим начальством для школи був її інспектор, знаменитий генерал Духонін, який тоді був начальником оперативного відділу штабу фронту.

У серпні 1921 року Штаб Армії УНР, з яким я також був інтернований в Пйотровці, був вже зліквідований, а його персонал був перевезений до Шалкова. Лише кілька старшин та їх родини призначено до калішського табору, який чомусь вважався найкращим. Коли транспорт зупинився під рампою калішського табору, щоб ви-

ладувати до нього людей, мез побачив св. п. генерал-хор. О. Ольшеский, і через його протекцію у команданта табору майора Колісського я дістався до калішського табору і до 3-ої Залізної дивізії, яку залишив уліті 1919 року у Томашполі на Поділлі, сірля тяжкого і трагічного для нашої частини бою за село Отчанашику під Вапняркою. В Томашполі, біля церкви, ми поховали впаших у тому бою полк. Василя Азельського і хор. Діаконового. В наказі 3-ої дивізії, згадуючи цей бій, ген. хор. Ольшеский підкреслює мою в ньому участь.

В калішському таборі мене прийняли до 20-го куреня, яким командував підполковник Спиридон Довгаль. Це він та його колеги вихудили мене до Персонального Управління Вієвського Міністерства, яка в таборі урядувала. Начальником цієї Управи був ген. хор. Микола Удовиченко, а начальником нагородного відділу підполк. Микола Янів, з яким ми були знайомі з Пйотровка. Довгий час у-

1922-23 рр. я виконував обов'язки помічника начальника нагородного відділу. Разом із підполк. Яновим ми провели величезну працю в справі підвищення старшин нашої армії до відповідних вищих ранг.

Працюючи в Персональному Управлі, я був свідком такої події. До канцелярії прийшов начальник юнацької школи ген. хор. М. Шаловал і зажадав підполк. Янова повернути йому нагородний лист, яким він представив свого помічника полк. Валентина Трутенька в рангу генерала-хорунжого. Полк. Янів поспішив йому, що нагородний лист перейшов уні Інституту і готовий до відмінення в наказі; що цей документ належить до актів Вієвського Міністерства і він не може його повернути. Ген. Шаловал настоював на тому, за яляючи, що він не бажає підвищення полк. Трутенька. На це він дістав пораду подати це до відома свого начальника, а рух нагородного листа тим часом буде заарештований. Мені трудно сказати,

чи це була особиста примха ген. Шаловала, чи тиснення на нього зверху чи збоку, але до підвищення полковника Трутенька в часі його перебування в таборі не дійшло: він був підвищений в рангу генерал-хорунжого під час перебування у Празі. Про правдивість підвищення я довідалася значно пізніше і тому, коли зустрівся в Празі з покійним ген. Трутеньком у товаристві, в якому до нього звертався як до генерала, припускав, що після виїзду ген. Шаловала до Чехії кривдала була направлена.

Історія підвищення українських старшин у вищі ранги в Празі була така: Після трагічної смерті голови Директорії УНР Симона Петлюри, якого Директорія наділила функцією начальником вождя Армії УНР з титулом „головного отамана”, осталося лише два чинних члени Директорії: А. Г. Макаренко і Ф. П. Швець, які перебували в Празі. Вони вважали себе легальними представниками нещасливо утвореної, колективної найвищої

你

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

Winders

Досвід при Foster машинах.
Тільки нова. Добра платня.
Присмикувати.
ACE YARN WINDING Co.
236 Liberty Ave., Brooklyn, N.Y.
DI 6-1990

STATIONARY ENGINEER

3 лависом на Нью-Йорк. Праця
у Oil Burner Plant. Добра
платня, постійна праця. Доско-
нала нагода для відповідного.
1102 PROSPECT AVENUE
BROOKLYN, N.Y.
SO 8-4567

Fitter

3 довгим досвідом в чоловічій
одязі. Westchester крамниця.
Мусить говорити плавно по-ан-
глійськи. Постійна праця.
Присмикувати.
Box M, 21, 11 W. 42nd Street
New York City, Room 824

REAL ESTATE

БРОНКС

2-род. 1-скл. мур. — \$20,900.
8-род. по 6 бакс. кімнат. Прихід
— \$8,106.00. Ціна — \$38,000.
Виготовляє INCOME TAX.
© також інші ДОМИ.
MARATHON
31-97 — 32nd St., Astoria, L. I.
YE 2-3550
Питати: мгр. ФІРЧУК Остап

* **Забезпечення коштує так мало!**
* **Брак забезпечення коштує так багато!**
* **Забезпечіться в Українському Народному Союзі!**

Тижень Дарії Ребет в Шикаго

Своєчасно інж. С. Куропася поінформував у своїй „Шикагівській хроніці“ читачів „Свободи“ про два головні виступи пані Д. Ребет в цьому великому українському осередку. Автор симпатично сконстрував обидва виступи гості з Європи — її публічну доповідь 9 лютого та зустріч з громадянством 10 лютого. Мабуть, несподівано вкрасилася мала помилка до допису інж. Куропаса, коли він назвав Д. Ребет „визначним робітником УГВР і 34 ОУН“. З огляду на те, що ані люди з кол 34 ОУН, ані сама дотична особа не бажали б собі такого визначення, дозволимо собі на точне спецізування функцій Д. Ребет в українському політичному житті. Вона є заступником голови президії Заступником голови Президії УГВР та одночасно з 1958 р. заступником голови Політичного ради ОУН закордоном (ОУНЗ).

До поданих інформацій в хроніці слід ще додати кілька, бо ж Д. Ребет перебувала в Шикаго понад тиждень та мала справді зайнятий усього чотири дні, політичними й журналістичними навантаженнями. Підприємство тут знайшло відгук в шикагівській пресі, а також викликало різні коментарі і на сторінках „Свободи“ (див. стаття С. Горакса з 7 березня та відповіді на неї).

8 лютого Д. Ребет виступала в жіночій радіопрограмі в рамках години панства Самбірських. Вона говорила про працю жіночих організацій в Європі, зокрема інформувала про виховну працю серед дітей по українських суботніх школах. Того ж дня відбулася заходами Окружної ради Союзу Українок зустріч з жіноцтвом Шикага. Обмін думок про спільні суспільні жіночі справи по обидвох боках океану та щира атмосфера за чайком характеризувала цю дружню зустріч, де жінки вміють говорити про спільні справи, не дивлячись на те, хто і до якої політичної партії чи інституції належить.

Одна імпреза — зустріч пані Д. Ребет мала ексклюзивний характер. Це була зустріч з представниками польських та чехословацьких організацій, а з ними місцеве Об'єднання прихильників визвольної боротьби України (ОПВБУ) від якого часу утримує тісні контакти. Не роблено з цього публічної афери не тому, що організатори бажали нібито сховати свої контакти з нашими слов'янськими сусідами, а радше тому, що такий був характер зустрічі: з обидвох боків були запрошені лише представники і то в обмеженому числі. Це не були збори, а справді зустріч для тіснішого обміну думок. Господарями того вечора „слов'янської дружби і взаємопонимання“ були українці і він відбувся у новозбудованому в Шикаго клубі ім. Ковалевця. Понад 30 присутніх, в тому числі 20 чужинців, переважно жінки, провели дуже симпатичний і, з уваги на наші сусідські „взаємини“, небувалу вечір.

Місцева українська та польська преса звітували про цю імпрезу назагал з прихильною думкою як про піонерську ініціативу на шляху налагодження співпраці між слов'янськими народами, що знайшлися між двома колосами — Німеччиною та Росією. Білорусини також включили до цієї ініціативи, але їхні представники

не змогли прийти на зазначений вечір. „Українське Життя“ з 16 березня так звітувало про цю зустріч, зокрема ж виступ пані Д. Ребет.

„Д. Ребет говорила на тему нової дійсності, що виникла між повеленими Росією народами на Сході Європи. Український визвольний рух вже під час другої світової війни усвідомив собі потребу нейтралізації побічних фронтів і концентрації на головному протилежному боці. Згодом ця нейтралізація мала шанси і в післявоєнній ситуації, не зважаючи на деякі конфлікти чи реєсентименти. Саме про ці „реєсентименти“ говорили й інші промовці, зокрема з польської сторони наголошувало на потребу „забуття минулого“, а дивитися у спільне майбутнє. Середовище, яке було заступлене на цій зустрічі, це люди з Клубу Незалежних Польків, які саме й поставили собі за мету нав'язати добросусідські взаємини з сусідніми слов'янськими народами. З чехословацького боку в цих контактах „середніх слов'ян“ в Шикаго бере участь група „Верні зустанемо“.

Цікаво буде відзначити, що вечір проходив у рідких мовах учасників, і всі, за винятком кількох чеських учасників, які вперше чули українську мову, дуже добре розумілися. Між практичними сугестіями зустрічі вийняти плани відбудувати взаємні доповіді, брати участь обопільно в національних імпрезах, як також влаштувати концерт слов'янської музики. Панове полк. Гарцай і Негасі з польського і чехословацького боку склали пані Д. Ребет привітання і висловили пошани для пам'яті її чоловіка від своїх груп“.

Д. Ребет дала також інтерв'ю кореспондентів місцевої великої газети „Чикаго Дейлі Нюз“, в якій з 13 лютого з'явилася її оцінка ситуації в Україні та інформації про затяжну боротьбу українського народу проти Москви. Це наскрізь політичне інтерв'ю, яких назагал дуже мало зустрічалося в американській пресі, опубліковано під вимовним титулом: „Дружина чоловіка, вбитого червоними, продовжує боротьбу за вільну Україну. Пані Ребет зберігає надію в перемогу над росіянами“. В. М.

Місцева українська та польська преса звітували про цю імпрезу назагал з прихильною думкою як про піонерську ініціативу на шляху налагодження співпраці між слов'янськими народами, що знайшлися між двома колосами — Німеччиною та Росією. Білорусини також включили до цієї ініціативи, але їхні представники

Загальні Збори УАСТ „Довбуш“ в Нью-Гейвені

24 лютого відбулися Загальні Збори УАСТ „Довбуш“ в Нью-Гейвені.

Зі звітів уступаючої Управи присутні довідалися про цілий ряд успіхів цього Т-ва в звітному році. Уступаючий голова підкреслює гарну співпрацю з УАСТ, з українськими спортивними товариствами на сході ЗДА та з усіми українськими товариствами на території Нью-Гейвену. Звітний рік був успішним під моральним і матеріальним оглядом. Спортивні успіхи належать до одних із найкращих в історії діяльності УАСТ „Довбуш“.

Футбольна дружина „Довбуша“, що грав змагання в рамках Футбольної Ліги стейту Коннектикат, є на першому місці в „Б“ класі і має мистецтво осінньої рунди. В команді грав 9 українців, що надає їй уважати в ЗДА позитивним відношенням між українськими і чужинськими змаганнями. В осінньому сезоні копуні „Довбуша“ розіграли 10 змагань за мистецтво, з чого виграли 9, а програли 1. Гарний успіх досягнули теж в товариських змаганнях із дружиною Сільського Університету, які виграли 3:1. В дружині копаного м'яча грають такі гравці: В. Денисенко (воротар), С. Ленінський, Р. Радавець, І. Фрайтер, О. Марків, Р. Попель, Р. Дюба, А. Слюсаренко і М. Семчишин.

Теж жіноча відбаванкова дружина „Довбуша“ добула цілий ряд визначних перемог, а саме мистецтво СУАСТ — Схід, першість в турнірі УНС на „Союзівці“ а з тим і чашу „Союзівки“ і вдруге мистецтво Нью-Гейвену в турнірі організованому ІМКА в Спрінг-філді, Массачусетс, в якому наші відбаванкари виступили під фірмою ІМКА Нью-Гейвен. Подібно в системі ІМКА доми вони перше місце в відбаванковому турнірі в Нью-Гейвені. В цій містечкій відбаванковій дружині грали такі змагуни: Марія Антошини, Віра Вальницька, Свєтлана Грузинова, Маріс Макковська, Віра Сінгурович, Зірка Сінгурович, Валія Шпайр і Ліда Чайківська.

Пінг-понгісти „Довбуша“ взяли участь у турнірі СУАСТ, влаштованому в Нью-Гейвені, в якому поодинокі змагуни „Довбуша“ добули перші місця, натомість змагуни мусили поступитися більш рутинованим грачам УС-К-у Нью-Йорк.

По дискусії над звітами уделею абсолютну уступаючу управління та вибрано новий провід Т-ва в складі: д-р Михайло Сінгурович — голова, Ярослав Попель — заступник голови, Володимир Шкільний — секретар, Олег Пушкар — скарбник, Василь Гачкевич — господар, Роман Попель — ланковий пінг-пону і Іван Лодинський — імпрезовий референт.

До Контрольної Комісії увійшли: Іван Витвицький, Орієс Лаврович і Степан Фіголь.

не змогли прийти на зазначений вечір. „Українське Життя“ з 16 березня так звітувало про цю зустріч, зокрема ж виступ пані Д. Ребет.

„Д. Ребет говорила на тему нової дійсності, що виникла між повеленими Росією народами на Сході Європи. Український визвольний рух вже під час другої світової війни усвідомив собі потребу нейтралізації побічних фронтів і концентрації на головному протилежному боці. Згодом ця нейтралізація мала шанси і в післявоєнній ситуації, не зважаючи на деякі конфлікти чи реєсентименти. Саме про ці „реєсентименти“ говорили й інші промовці, зокрема з польської сторони наголошувало на потребу „забуття минулого“, а дивитися у спільне майбутнє. Середовище, яке було заступлене на цій зустрічі, це люди з Клубу Незалежних Польків, які саме й поставили собі за мету нав'язати добросусідські взаємини з сусідніми слов'янськими народами. З чехословацького боку в цих контактах „середніх слов'ян“ в Шикаго бере участь група „Верні зустанемо“.

Цікаво буде відзначити, що вечір проходив у рідких мовах учасників, і всі, за винятком кількох чеських учасників, які вперше чули українську мову, дуже добре розумілися. Між практичними сугестіями зустрічі вийняти плани відбудувати взаємні доповіді, брати участь обопільно в національних імпрезах, як також влаштувати концерт слов'янської музики. Панове полк. Гарцай і Негасі з польського і чехословацького боку склали пані Д. Ребет привітання і висловили пошани для пам'яті її чоловіка від своїх груп“.

Д. Ребет дала також інтерв'ю кореспондентів місцевої великої газети „Чикаго Дейлі Нюз“, в якій з 13 лютого з'явилася її оцінка ситуації в Україні та інформації про затяжну боротьбу українського народу проти Москви. Це наскрізь політичне інтерв'ю, яких назагал дуже мало зустрічалося в американській пресі, опубліковано під вимовним титулом: „Дружина чоловіка, вбитого червоними, продовжує боротьбу за вільну Україну. Пані Ребет зберігає надію в перемогу над росіянами“. В. М.

Місцева українська та польська преса звітували про цю імпрезу назагал з прихильною думкою як про піонерську ініціативу на шляху налагодження співпраці між слов'янськими народами, що знайшлися між двома колосами — Німеччиною та Росією. Білорусини також включили до цієї ініціативи, але їхні представники

не змогли прийти на зазначений вечір. „Українське Життя“ з 16 березня так звітувало про цю зустріч, зокрема ж виступ пані Д. Ребет.

„Д. Ребет говорила на тему нової дійсності, що виникла між повеленими Росією народами на Сході Європи. Український визвольний рух вже під час другої світової війни усвідомив собі потребу нейтралізації побічних фронтів і концентрації на головному протилежному боці. Згодом ця нейтралізація мала шанси і в післявоєнній ситуації, не зважаючи на деякі конфлікти чи реєсентименти. Саме про ці „реєсентименти“ говорили й інші промовці, зокрема з польської сторони наголошувало на потребу „забуття минулого“, а дивитися у спільне майбутнє. Середовище, яке було заступлене на цій зустрічі, це люди з Клубу Незалежних Польків, які саме й поставили собі за мету нав'язати добросусідські взаємини з сусідніми слов'янськими народами. З чехословацького боку в цих контактах „середніх слов'ян“ в Шикаго бере участь група „Верні зустанемо“.

Цікаво буде відзначити, що вечір проходив у рідких мовах учасників, і всі, за винятком кількох чеських учасників, які вперше чули українську мову, дуже добре розумілися. Між практичними сугестіями зустрічі вийняти плани відбудувати взаємні доповіді, брати участь обопільно в національних імпрезах, як також влаштувати концерт слов'янської музики. Панове полк. Гарцай і Негасі з польського і чехословацького боку склали пані Д. Ребет привітання і висловили пошани для пам'яті її чоловіка від своїх груп“.

Д. Ребет дала також інтерв'ю кореспондентів місцевої великої газети „Чикаго Дейлі Нюз“, в якій з 13 лютого з'явилася її оцінка ситуації в Україні та інформації про затяжну боротьбу українського народу проти Москви. Це наскрізь політичне інтерв'ю, яких назагал дуже мало зустрічалося в американській пресі, опубліковано під вимовним титулом: „Дружина чоловіка, вбитого червоними, продовжує боротьбу за вільну Україну. Пані Ребет зберігає надію в перемогу над росіянами“. В. М.

ІМПОЗАНТНИЙ ВНЕУХ ВУЛЬКАНУ

Вулькан Іраза біля Сан-Хосе в Коста-Ріка відновив негаданно свою „активність“, викидаючи агору клубовища диму та попену. На першому плані знімки постають людини, що тікає з околиць вибуху.

Три українські клуби візьмуть участь у сімковому турнірі

Вже в найближчу п'ятницю вечером о год 7 почнеться в Нью-Йорку у великій залі Арморі при Сассекс Еванс сімковий футбольний турнір, до якого в якому зголосилося 24 дружини. Серед цих зголосених дружин є теж три українські сімки, а саме „Трибуз“ з Філадельфії, УС-К-у з Нью-Йорку, та „Чорноморська Січ“ з Нью-Йорку. „Чорноморська Січ“ з одним із чотирьох клубів — спонзорів цього футбольного турніру, дохід з якого призначений на Фонд Недорозвинених Дітей. Співорганізаторами турніру разом з „Січчю“ є Португальський СК з Нью-Йорку, Шотландський СК з Карні і Елізабет СК.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п'ятницю 29 березня та в п'ятницю 5 квітня. Першого вечора зустрінуться 12 пар клубів в елімінаційних змаганнях, які вже відбудуться в такому порядку: „Гота“ — Бруклін Ітеліс, Грецька Ам. СК — Саммерсет Кікерс, УС-К-у Нью-Йорк — Маріто, Гакоах — Мадридський СК, Вулбрідж, Польський Соколи — Ірландський Ам. СК, Карні, Елізабет СК — Шведський СК, Шотландський СК — Німецький СК, Трентон, СК Нью-Йорк — Мадридський СК, Нью-Бронекс, Гобокен СК — „Трибуз“ Філадельфії, Інтер Клуб — Вест Нью-Йорк, „Чорноморська Січ“ — Петерсон.

Змагання цього турніру заплановані на два вечори, в п